

## 193

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 czerwca 1955 r.

## w sprawie przymusowego ściągania niektórych należności państwowych.

Na podstawie art. 37 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. W trybie egzekucji administracyjnej podlegają przymusowemu ściąganiu — oprócz należności wymienionych w art. 8 i 37 ust. 1 dekretu o zobowiązaniach podatkowych — należności Skarbu Państwa oraz przedsiębiorstw państwowych:

- 1) za usługi objęte zwykłą działalnością przedsiębiorstw radio- i telekomunikacyjnych, zakładów wodociagowych i kanalizacyjnych, zakładów oczyszczania miast i osiedli oraz przedsiębiorstw komunikacyjnych i transportowych z tytułu przewozu osób i bagażu;
- 2) za usługi ośrodków maszynowych, z wyjątkiem należności za usługi świadczone na rzecz rolniczych spółdzielni produkcyjnych;
- 3) z tytułu podlegających zwrotowi stypendiów i kosztów związanych ze szkoleniem na skutek niedopełnienia przez szkolonego warunków szkolenia na koszt Państwa;
- 4) z tytułu sprzedaży mienia ruchomego dokonanej na podstawie przepisów o majątkach opuszczonych i poniemieckich;
- 5) z tytułu kosztów procesowych zasądzonych przez sąd w postępowaniu wszczętym w trybie § 2 rozporządzenia.

§ 2. 1. Przed wszczęciem egzekucji wierzyciel kieruje do dłużnika upomnienie o zapłatę należności w terminie tygodniowym od dnia doręczenia upomnienia.

2. Dłużnik może w ciągu 14 dni od upływu terminu określonego w upomnieniu (ust. 1) wnieść do sądu pozew o ustalenie, że należność w całości lub w części nie istnieje. Ciężar udowodnienia istnienia należności spoczywa w sporze na wierzycielu.

3. O prawie wniesienia pozwu do sądu (ust. 2) należy pouczyć dłużnika w upomnieniu (ust. 1). W przypadku niezamiesz-

czenia w upomnieniu odpowiedniego pouczenia termin do wniesienia pozwu biegnie od dnia doręczenia pouczenia.

4. Wszczęcie egzekucji następuje na wniosek wierzyciela dopiero w razie niewniesienia pozwu w przepisany terminie lub cofnięcia wniesionego pozwu albo w razie prawomocnego oddalenia pozwu.

5. Tytułami egzekucyjnymi są decyzje lub wykazy ustalające zaległe należności. Tytuł egzekucyjny zaopatruje klauzulą wykonalności wierzyciel. Tytułami egzekucyjnymi dla kosztów procesowych (§ 1 pkt 5) są orzeczenia sądowe zaopatrzone przez sąd klauzulą wykonalności.

6. Po bezskutecznym upływie terminu wskazanego w upomnieniu (ust. 1) może na uzasadniony wniosek wierzyciela nastąpić zabezpieczenie należności; zabezpieczenie traci skuteczność, jeżeli wierzyciel nie wystąpi z wnioskiem o wszczęcie egzekucji przed upływem 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku oddalającego pozew, a jeżeli pozew nie został wniesiony — od dnia zabezpieczenia należności.

§ 3. Rozporządzenie nie stosuje się do należności podlegających w razie sporu orzecznictwu państwowych komisji arbitrażowych.

§ 4. Spory wszczęte w sądzie o należności wymienione w § 1 przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia toczą się nadal w trybie dotychczasowym. Orzeczenia sądowe zapadłe w tych sprawach podlegają wykonaniu w trybie egzekucji sądowej.

§ 5. Traci moc § 71 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 50, poz. 362).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

## 194

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 23 lipca 1955 r.

## w sprawie wpisu odmian roślin uprawnych do rejestru odmian oryginalnych.

Na podstawie art. 4 ust. 3 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Nowe odmiany roślin uprawnych wpisuje się do rejestru odmian oryginalnych na wniosek ich autorów lub aktualnych hodowców, a gdy hodowla nowej odmiany prowadzona jest w instytucji uspołecznionej — na wniosek tej instytucji.

2. W przypadku gdy autor nowej odmiany jest pracownikiem instytucji uspołecznionej, w której prowadzona jest hodowla tej odmiany, instytucja ta ma obowiązek uzyskania potwierdzenia przez autora danych zawartych we wniosku. Minister Rolnictwa może z ważnych przyczyn zwolnić instytucję od obowiązku uzyskania tego potwierdzenia.

§ 2. 1. Wniosek o dokonanie wpisu nowej odmiany do rejestru odmian oryginalnych może być złożony po wytworzeniu przez wnioskodawcę takiej przynajmniej ilości nasion elity, jaka odpowiada normie ustalonej przez Ministra Rolnictwa dla danego gatunku rośliny.

2. Wniosek powinien być złożony według wzoru, który określi Minister Rolnictwa i ogłosi w Monitorze Polskim.

3. Do wniosku należy dołączyć dokumentację zawierającą wyniki doświadczeń ścisłych, przeprowadzonych w ciągu 2 lat, przemawiających za tym, że odmiana posiada pożądaną wartość gospodarczą.

4. W wyjątkowych przypadkach Minister Rolnictwa może zwolnić wnioskodawcę od obowiązku określonego w ust. 3.